

► TEMA

Turisme i societat

Després de dos anys de recerca, i com a final d'etapa, es presenta el Congrés Internacional de Turisme Cultural (turismecultural.uib.cat) pels dies 19, 20 i 21 de febrer. Caldrà continuar investigant i plantejant els reptes entorn el patrimoni cultural i natural

Congrés Internacional de Turisme Cultural

♦♦ Sebastià Serra Busquets *

Des del dijous 19 fins al dissabte 21 de febrer tindrà lloc a Mallorca un congrés que analitzarà i presentarà perspectives de futur respecte el turisme cultural.

Es tracta d'una àmplia trobada d'estudiosos, investigadors i professionals en general que presentaran aportacions –la majoria d'elles,

després d'anys de recerca– i altres treballs actuals. La iniciativa és el fruit d'un projecte d'investigació que s'ha desenvolupat entre els anys 2013 i 2014, i també aquests mesos del 2015, en el marc de la Càtedra d'Estudis Turístics Melià Hotels International i la UIB, després de la convocatòria pública i competitiva que es va fer. En el congrés es presentaran recerques de les Illes Balears i d'investigadors dels estats francès, italià i espanyol. A la convocatòria i execució de les

investigacions han participat persones de la Facultat de Turisme, Departament de Ciències Històriques i Teoria de les Arts, així com del Grup d'Estudis de la Cultura, la Societat, la Comunicació i el Pensament Contemporani de l'Institut de

Recerca i Innovació Educativa –IRIE.

Hem rebut el suport de la Escola d'Hotelleria, la Fundació 365, la Federació Hoteleria Empresarial de Mallorca i, d'una manera singular, el Ferrocarril de Sóller i del Santuari de Lluc. Hem aconseguit també integrar col·lectius molt diversos dins d'aquest marc de professionals i estudiosos tan concret del món del turisme.

Oferta cultural en tenim i en podem tenir més; professionals, també. Turistes, molts. Integrar aquests diversos mons i fer que la cultura, el patrimoni natural i el patrimoni històric i artístic siguin molt presents en el món del turisme encara és un repte, malgrat les llargues experiències i les fites indubtables. Serveixi aquest congrés de convocatòria oberta a tothom al voltant del turisme cultural.

* Catedràtic d'Història contemporània de la UIB

► TEMA

Hokusai avui

«El Vell boig de pintura», com s'autodefinia, conegué, després d'una glòria efímera, la misèria. Fundà els *Manga* en el segle XIX, i el seu art original irradia avui a tot el món, sobretot quan presentà *La Gran Ona*. En poc temps, París li ha dedicat dues exposicions.

Refugi al Fuji

♦♦ Jaume Galmés *

Visitar una gran exposició a París, especialment quan està a punt d'acabar-se, és una folia. Com bé ha observat Jean Clair, avui el culte s'ha desplaçat del temple al museu. Al del Grand Palais hi havia una mitjana de tres persones davant cada estampa d'Hokusai. Però si per-

diem en intimitat, guanyàvem en temps de contemplació.

Ja el 2008, dos anys després de la d'Osaka, havíem pogut gaudir, al museu Guimet, d'una altra mostra del mestre japonès. Si bé aquest artista tengué el seu moment de glòria (quan signava *Iitsu*, és a dir: l'època de les *Trenta-sis vistes del mont Fuji*, com ara la famosa *Ona*, que inspirà, entre altres, l'escultora Camille Claudel i un fotimer de teles i gerres), en morir a 89 anys ho

féu dins la misèria. «El Vell boig de pintura» (nova signatura), a més de quadres, dibuixos i gravats plens de delicadesa, erotisme i humor, deixà tractats de pintura i els no menys famosos *manga* (literalment: dibuixos diversos), on els joves pintors trobaven models de bèsties, flors, oficis (un dels que més li plau representar és el de constructor de tonells), déus, guerrers, danses... Adeptes de l'*uki-e* o estampa flotant (equivalent de la perspectiva occi-

dental, que ell conjuga, el primer, amb l'ús del blau de Prússia), excel·lí en l'art del *surimono* (literalment: coses impreses), que combina dibuix i text (poemes, felicitacions, programes de mà de Kabuki...).

L'*Ona al mar de Kanagawa*, com a Europa a la mateixa època ho fa Friedrich, posa en evidència la petitesse de l'home davant la immensitat, i els perills, de la Natura. Amb un enquadrament audaç, com si l'hagués retallada, per a aquesta estampa se serveix bàsicament del blau i del blanc: si amb el primer dibuixa la mar, la muntanya i el cos dels remadors, amb l'altre en corona l'ona d'escuma, el cim de neu i els homes d'un cap.

D'ell neix el japonisme que farà furor (exemple: les *tannkas* de Ribá).

* Escritor y traductor

► TEMA

Estudis i nous tractaments

Determinades malalties tenen uns tractaments molt agressius que poden donar efectes secundaris que en alguns casos també requereixen de tractament. Per això són molt importants estudiar com enfocar millors els tractaments per reduir aquests efectes i alhora augmentar les probabilitats de combatre les malalties.

Valor pronòstic dels nivells tissulars i circuladors del IMP3 en el càncer de pròstata

♦♦ Antoni Gelabert Mas *

El càncer de pròstata (CP) és la malaltia maligna més comuna a l'home i la segona causa de mort i roman asimptomàtic fins que es converteix en localment avançat o metastàtic. En les etapes avançades el tumor no té tractament curatiu i

d'aquí la importància de la detecció precoç. L'ús generalitzat del PSA suposà un canvi en el diagnòstic precoç.

Un important nombre de CP asimptomàtics detectats per cribatge són biològic i clínicament no agressius, no presenten risc per a la salut ni per la vida dels pacients a curt ni a mitjà termini. Malauradament les diferents proves d'imatge, les anàlisis moleculars i els models

algorísmics de pronòstic no permeten una diferenciació entre els càncers de pròstata indolents i agressius. Necessitam marcadors de pronòstic per identificar pacients amb CP potencialment agressius beneficiaris d'una teràpia agressiva, evitant tractar els indolents pels importants efectes nocius secundaris. Uns estudis han avaluat el patró d'expressió en teixit de la proteïna oncofetal IMP3 en el CP, i els resultats han demostrat que s'associa amb un mal pronòstic, com també en d'altres tipus de càncers, però l'interès ve perquè els nivells

sèrics circulants van ser significativament majors en els pacients amb CP agressiu que experimentaren progressió de la malaltia, suggerint que aquests pacients poden beneficiar-se d'una teràpia agressiva.

L'anàlisi d'una mostra de sang perifèrica esdevé de particular interès per-

què amb aquestes dades l'IMP3 podria ajudar a identificar els pacients amb alt risc de progressió de la malaltia i beneficiaris de teràpia adjuvant i/o neoadjuvant, mentre que els pacients amb CP de baix risc podrien beneficiar-se d'una vigilància activa evitant un sobretractament. Si es confirma per altres grups de recerca, l'anàlisi en sèrum de IMP3 podria ser una eina útil en el maneig d'aquest tipus de càncer.

* Catedràtic d'Urologia per la Universitat Autònoma de Barcelona i director de servei de l'Hospital del Mar